

การพัฒนาทักษะในการอ่านสะกดคำโดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

The Development of Word Decoding Skills Using a Set of Reading Exercises for
Grade 5 Students at Ban Kut Jok Hong Pok Khi Lek School
Nam Kham Yai Subdistrict, Mueang District, Yasothon Province.

อัษฎารณณ์ แสงชาติ

พระมหาจิรายุทธ ปโยโค

จิรัชญา ทองใบ*

Atcharaphon Saengchat

Phramaha Jiyayuth Payako

Jirachaya Thongbai*

e-mail: atcharaphon370@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุแห่งปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทย ศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย และสร้างแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 5 จำนวน 5 คน ในปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79) และพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

คำสำคัญ: ชุดแบบฝึกอ่าน, ทักษะการอ่านสะกดคำ, โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก

Abstract

This research aims to examine the factors contributing to difficulties in Thai pronunciation, explore strategies for enhancing Thai pronunciation skills, and develop guidelines to promote the improvement of Thai pronunciation skills among Grade 5 students at Ban Kut Jok Hong Pok Khee Lek School, Nam Kham Yai Subdistrict, Mueang District, Yasothon Province. The target group for this study consists of five Grade 5

students in the first semester of the 2024 academic year. The research employs a quasi-experimental design.

The findings reveal that the Grade 5 students at Ban Kut Jok Hong Pok Khee Lek School in the first semester of the 2024 academic year exhibited a moderate level of proficiency ($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.79$). Additionally, the students' ability to read complex words was also found to be at a moderate level ($\mu = 3.03$, $\sigma = 0.79$), aligning with the 80/80 criterion.

Keywords: Reading practice set, Reading and spelling skills, Ban Kut Jok Hong Pok-Khee Lek School

บทนำ

การใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องในกลุ่มคนรุ่นใหม่เป็นปัญหาที่นักการศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วน ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหานี้รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็ว การขาดการเรียนการสอนที่เน้นความถูกต้องของภาษา และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย เพื่อรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ ปัญหาการใช้ภาษาไทยในวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ปัญหาการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมในกลุ่มคนรุ่นใหม่เป็นประเด็นที่นักการศึกษาควรเร่งแก้ไขอย่างเร่งด่วน การใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องอาจส่งผลกระทบต่อการสื่อสารและการเรียนรู้ ปัญหานี้อาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็ว การขาดการเรียนการสอนที่เน้นความถูกต้องของภาษา และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้เยาวชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย เพื่อรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ ปัญหาการใช้ภาษาไทยในวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย ภาษาไทยนอกจากเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนไทยแล้ว ยังเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เครื่องมือการบันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และเป็นสาขาหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันจึงต้องเน้นการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ให้รู้จริง รู้จริง สื่อสารได้อย่างถูกต้องเกิดผลดี โดยสามารถใช้ทักษะการฟัง การอ่าน และการดู เป็นเครื่องมือในการรับสารและใช้ทักษะการพูด การเขียนเป็นเครื่องมือในการส่งสารในการรับและการส่งสารเพื่อการ สื่อสารนั้นต้องคำนึงถึงการใช้ทักษะการคิดด้วยเสมอ เพราะภาษาเป็นสื่อทางความคิด ไม่ว่าจะเป็นการคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าคือคิดวางแผน

ต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งเพียงใดก็ตาม การคิดย่อมมีอิทธิพลและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ดีต่อกันในหมู่คณะ ชุมชน สังคม และประเทศชาติอีกด้วย (กรมวิชาการ, 2552, หน้า 32)

ภาษาไทยเป็นภาษาที่เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิดก็คือการอ่านและการเขียน การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทุก ภาษา ทั้งการอ่านและการเขียนเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้ใช้กระบวนการคิด การวิเคราะห์ และเป็นหัวใจของกิจกรรมในการเรียนการสอนทางวิชาการต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านการเขียนเป็นอย่างดีแล้วการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ จะเกิดผลดี ถ้าผู้เรียนอ่านและเขียนหนังสือไม่แตกฉานคืออ่านและเขียนไม่ได้ อ่านและเขียนไม่คล่องก็จะเรียนอ่อนในทุกวิชาด้วย การจัดการศึกษาของไทยเราในปัจจุบันได้ตอบสนองการพัฒนา คุณภาพนักเรียนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งกล่าวถึงว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้และคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้ ภาษาไทยเพื่อให้สามารถมีพื้นฐานการเรียนรู้ ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ (กรมวิชาการ, 2552, หน้า 43)

การอ่านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล หากมนุษย์ไม่อ่านหนังสือ วัฒนธรรมคง สูญสิ้นไปจากโลกนี้แล้ว การอ่านเป็นเครื่องเผยแพร่และพัฒนา รวมทั้งเพิ่มคุณค่าแก่สังคมนานัปการ สังคมที่ไม่มีภาษาอ่านภาษาเขียนสังคมนั้นมักล้าหลัง การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิด การอ่านทำให้เกิด คุณค่าทางอารมณ์ คุณค่าทางสติปัญญา คุณค่าทางสังคม การอ่านเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด การวิเคราะห์และเป็นหัวใจของกิจกรรมในการเรียนการสอนทางวิชาการต่าง ๆ ในชั้นเรียน หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านเป็นอย่างดีแล้วการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ก็เกิดผลดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เรียนอ่าน หนังสือไม่แตกฉานคืออ่านไม่ได้อ่านไม่คล่องก็จะเรียนอ่อนในทุกวิชาด้วยดังที่ จรรยา ทองดี (2543, หน้า 104) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญมาก เนื่องจากการอ่านมีส่วนช่วยให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า มีมโนทัศน์และรู้จักโลกกว้างขึ้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการศึกษา การค้นคว้า ผู้ที่ฉลาด เรียนเก่ง มักเป็นคนอ่านเก่งและมีผลต่อการ ประกอบอาชีพในอนาคต ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพมักเป็นคนอ่านเก่งด้วย เพราะการอ่านเป็นทุนทรัพย์ ทางปัญญาสามารถสืบทอดวัฒนธรรม สร้างทัศนคติและความเข้าใจอันดี ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือจะเหมือนผู้ที่อยู่ใน โลกแคบ เนื่องจากการอ่านช่วยให้ปรับตัวอยู่ในสังคมได้ และสามารถคิดไตร่ตรองด้วยตนเองอย่างอิสระเสรี

การอ่านเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถ ดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยอย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไป การสอนภาษาไทยจึงต้องสอนเพื่อการ สื่อสาร และสอนให้มีความรักการอ่านการเขียนที่จะแสวงหาความรู้ และประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชม ชาบซึ้ง และภูมิใจ

ในภาษาไทย ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูจึงจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาไทย ในการสื่อสารเพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เรียน การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความคิด การอ่านเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด การวิเคราะห์ และเป็นหัวใจของ กิจกรรมในการเรียนการสอนทางวิชาการต่าง ๆ ในชั้นเรียนหากผู้เรียนมีทักษะการอ่านเป็นอย่างดีแล้วการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ จะเกิดผลดี ถ้าผู้เรียนอ่านหนังสือไม่แตกฉาน คือ อ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่องก็จะเรียนอ่อนในทุกวิชาด้วย การจัดการศึกษาของไทยเราในปัจจุบัน ได้ตอบสนองการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (2545, หน้า 32) กล่าวถึงว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้และคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เพื่อการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกทักษะ และกระบวนการ เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้สามารถมีพื้นฐานการเรียนรู้ ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และเป็นเครื่องมือของ การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ด้วยปัจจุบันพบว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษายังมีความบกพร่องในด้านการอ่าน การ เขียน การฟัง และการพูดภาษาไทย ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการอ่าน

การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคนการอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนา ตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้เป็นคนที่มีทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนั้น การจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มี ความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, หน้า 11) แต่เมื่อ โลกมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้านวิทยาการ ความคิด สังคม และสภาพแวดล้อม มนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องหาความรู้และติดตามข่าวสารต่าง ๆ เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข แม้ว่าจะมีสื่อมวลชนและมีวิธีการรับข่าวสารความรู้ต่าง ๆ หลากหลายวิธี แต่การอ่านก็ยังคงเป็นวิธีการที่สะดวกและมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคนสามารถอ่านวัยประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกเพศทุกวัย ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม และมีการดำเนินการต่าง ๆ ในระดับชาติและระดับสากลเพื่อให้บุคคลมีความสามารถในการอ่าน มีทักษะการอ่านอย่างมี ประสิทธิภาพและมีนิสัยรักการอ่าน (สุพรรณิ วราทร, 2545, หน้า 4) ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2525) กล่าวถึงความจำเป็นในการอ่านว่าการอ่านเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ คุณค่า และความสำคัญของการอ่านหนังสือจะมีผลอย่างมากต่อชีวิตมนุษย์ พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลาภฤทัยกร ได้ตรัสในพิธีเปิดการสัมมนาหนังสือเด็กกลุ่มอายุ 11-16 ปี ว่า “หนังสือเป็นอุปกรณ์ที่มีค่าแก่มนุษย์เป็นอันมาก การเสริมสร้างให้เด็กรักการอ่านและรักคุณค่าของหนังสือนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรกระทำด้วย เป็นเสมือน การแผ่ทางชีวิตของเขาให้เดินไปสู่อนาคตอันแจ่มใสเป็นวิธีการพัฒนาคนที่แนบเนียนและงดงาม”

การจัดกระบวนการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทักษะที่ ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนที่สำคัญ คือ ทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีทั้งการฟังการพูดการอ่าน การเขียน ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะข้ออื่น ๆ วิชาภาษาไทยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การ เขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำและสัมพันธ์กัน

สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีความตระหนักในสำคัญของภาษาไทย เห็นคุณค่าและความงามของภาษา มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา เป็นการเรียนการสอนที่จะต้องวางรากฐานของการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะการอ่านอย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการจดจำพยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ มาตราตัวสะกด หลักการสะกดคำ การอ่านคำ รวมถึงการอ่านประโยคสั้น ๆ พัฒนา ไปถึงการอ่านเนื้อเรื่องหรือบทความได้ มาตราตัวสะกดเป็นสาระการเรียนรู้อีกเรื่องหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งถูกบรรจุไว้ในสาระการเรียนรู้ตัวชี้วัดของทุกระดับชั้น เนื่องจากคำในภาษาไทยเป็นคำที่มีตัวสะกดเกือบทุกคำ บางคำเป็นมาตรา ตัวสะกดแบบตรงมาตรา แต่บางคำเป็นมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ซึ่งทำให้การอ่านยากเกินไป จึงมีการจัดการเรียนการสอนการอ่านมาตราตัวสะกดแบบตรงมาตราและไม่ตรงมาตราให้กับผู้เรียน โดยเริ่มจากการอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ อ่านเป็นประโยค อ่านจากคำง่ายไปหาคำยากเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านมาตราตัวสะกดที่ดีขึ้นตามลำดับและตามความสามารถของผู้เรียน และจากการวัดความสามารถในการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธรพบว่า นักเรียนมีผลการประเมินต่ำ โดยเฉพาะคำที่มีตัวสะกด เมื่อศึกษาถึงสาเหตุส่วนใหญ่พบว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจหลักการอ่าน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดแบบฝึกอ่านเพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อใช้แก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุแห่งปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร
3. เพื่อสร้างแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การพัฒนาทักษะในการอ่านสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน รวมทั้งสิ้น 5 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2 ด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วย

- 1) ด้านรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านกิจกรรมแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 4) บริบทด้านปัจจัยด้านครูผู้สอน

2. ตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของตัวแปรตาม (dependent variables) ใน 2 ด้านประกอบด้วยดังนี้

- 1) ระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

3 ขอบเขตด้านพื้นที่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เริ่มโครงการ โดยใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เกณฑ์ประสิทธิภาพ

80/80 (ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2543, หน้า 56)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกซี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธรมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้ (ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2543, หน้า 56)

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำยากรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก

4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ (ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.765)

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง

7) นำแบบฝึกไปทดลอง (try-out) ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำยากในภาษาไทยเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำยาก โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้ (ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2543, หน้า 79)

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

3) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจับจุดประสงค์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (P) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

8) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนบ้านโนนประทาย ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดสอบนักเรียน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธรมีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือ (ฉบับพกพา) แนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกขี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัด

ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ศึกษาศึกษา ชั้นปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2567 ภาคการศึกษาที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79)

ประเด็นที่ 1 ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชี้เหล็ก มีอยู่ในระดับปานกลาง (μ 3.03, σ 0.79) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การขาดการฝึกฝนที่สม่ำเสมอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอในการจดจำและเขียนคำที่สะกดผิด ความจำที่จำกัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มี ซึ่งอาจทำให้ยากต่อการจำคำที่สะกดผิดจำนวนมาก (2) การพัฒนาทางภาษาที่ยังไม่สมบูรณ์ ทักษะการเขียนสะกดคำยากเกี่ยวข้องกับการรับรู้เสียงและโครงสร้างของคำ ซึ่งอาจยังไม่พัฒนาเต็มที่ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3) การขาดกลยุทธ์การสะกดคำ นักเรียนอาจยังไม่ได้รับการสอนกลยุทธ์การสะกดคำที่จำเป็น เช่น การแบ่งคำ การใช้คำพ้องเสียงและการวิเคราะห์โครงสร้างคำ และ (4) ความสนใจและแรงจูงใจ นักเรียนอาจขาดความสนใจหรือแรงจูงใจในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำยาก และจากการสัมภาษณ์ครูผู้ดูแลแบบฝึกไปใช้ได้แนะนำแนวทางพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการสะกดคำยากที่ดีขึ้น โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้ เช่น (1) ฝึกฝนเป็นประจำจัดสรรเวลาให้กับการฝึกสะกดคำเป็นประจำโดยใช้แบบฝึกหัดหรือเกมที่สนุกสนาน (2) แบ่งคำเป็นพยางค์ ช่วยให้นักเรียนมองเห็นโครงสร้างของคำและสะกดได้ง่ายขึ้น (3) ใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลายและท้าทาย เพื่อขยายคลังคำศัพท์ (4) ใช้คำในบริบทนำเสนอคำศัพท์ในประโยคหรือเรื่องราว เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำที่ถูกต้อง (5) ใช้เครื่องมือช่วยจำ ใช้กลวิธีช่วยจำ เช่น การสร้างคำพ้องเสียงหรือการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับคำศัพท์ (6) ตรวจสอบคำศัพท์เป็นประจำ ตรวจสอบคำศัพท์ที่สะกดผิดและฝึกฝนการสะกดคำเหล่านั้นซ้ำ ๆ (7) ให้คำติชมที่เป็นประโยชน์ ให้คำติชมที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุและแก้ไขข้อผิดพลาด (8) ใช้เทคโนโลยีแอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์การสะกดคำเพื่อช่วยฝึกฝน (9) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบและปราศจากสิ่งรบกวน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจ่อกับการเรียนรู้ได้ และ (10) ให้กำลังใจและการสนับสนุน ชื่นชมความพยายามของนักเรียนและให้การสนับสนุนเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรี เวฬุวนารักษ์ ญัฐพิชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนดิธมโม (ศิลากุล) (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยาก สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้าน

โนนประทาย ในปีการศึกษา 2565 ตามเกณฑ์ 80/80 ก่อนและหลังเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากนักเรียนทั้งหมดจากวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยาก แผนการจัดการความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ด้านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถด้านทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากมีประสิทธิภาพระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านโนนประทายหลังใช้แบบฝึก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภิญญาดา นุญจันติก และสุวิมล ใจชื่น (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์) โดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐานทางการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว มีคะแนนเฉลี่ย 16.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.50 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้นี้มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 66.25 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ คิดเป็นร้อยละ 53.33 อยู่ในระดับพอใช้ ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำกิจกรรม และมีนักเรียนที่สนใจแต่ยังไม่คุ้นชินกับวิธีการสอน และบางคนอ่านออกเสียงยังไม่คล่อง วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยชี้แจงแนวปฏิบัติให้ชัดเจน และชี้แนะสมาชิกแต่ละกลุ่มให้ช่วยสอนสมาชิกในการฝึกอ่านออกเสียงมากยิ่งขึ้น ผลการจัดการเรียนรู้ ปรากฏว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 64.18 อยู่ในระดับดี เพิ่มขึ้นจากวงจรปฏิบัติการที่ 1 และวงจรปฏิบัติการที่ 3 ผลปรากฏว่านักเรียนนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีพฤติกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88.33 อยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

พริชาน แฉะ และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.21 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.37 สรุปได้ว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 โดยระดับความพึงพอใจรวมอยู่ในระดับพอใจมาก

สอดคล้องกับการวิจัยของ ปณชิกา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรรัตน์ นิรันดร์เตชาภัทร์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก็ต” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก็ตก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก็ตก่อนและหลังการทดลอง 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก็ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ลาร์เก็ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนารัฐวิทยาคาร อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเบรนท์ลาร์เก็ต และแบบทดสอบวัดการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสถิติค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกุดจอกห้องพอกชีเหล็ก ตำบลน้ำคำใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนอ่านคำยากมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ระดับ 81.20/82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่าผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้างรูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด แบบฝึกทักษะที่นำมาฝึกแต่ละชุดจะเป็นกลุ่มคำเดิมเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกันนอกจากนั้นคำสั่งหรือคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะ มีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะง่ายขึ้น มีให้เลือกตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี

สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ฝ้ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ และ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบน อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 11 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.40–0.70 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30–0.60 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.89 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ อยู่ในระดับ ดีมาก

สุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมานิช นันทพรหม (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพหนองประชาสรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเป็นสื่อการเรียนการสอนทางด้านการอ่านและเขียน ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนน

ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ประสิทธิภาพและความเข้าใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการสอนแบบใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังแตกต่างกันและมีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ปณชิตา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิราภรณ์ นิรันดร์เตชาภัทร์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ต” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตก่อนและหลังการทดลอง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตก่อนและหลังการทดลอง 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์ทาร์เก็ตหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสนารัฐวิทยาคาร อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเบรนท์ทาร์เก็ต และแบบทดสอบวัดการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสถิติค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณตรชนก บัวสระ และกฤษฎากาญจน โตพิทักษ์ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ผสมผสานพื้นฐานร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำตามมาตรา โดยใช้การจัดการเรียนรู้ผสมผสานพื้นฐานร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับการใช้สื่อการตูนแอนิเมชัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 0.42)

ธนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ วัฒนวรรณ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยชุดแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ชุดตามช่วงเวลาคือหลังจากเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 50 100 150 และ 200 ชั่วโมงโดยแต่ละชุดประกอบด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1) คู่มือการดำเนินการทดสอบ 2) แบบทดสอบวินิจฉัยซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ตอน ได้แก่ 2.1) แบบทดสอบการจำแนกตัวอักษร 2.2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ 2.3) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ 2.4) แบบทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ 3) แบบบันทึกผลการทดสอบ 4) แบบรายงานผลการทดสอบ และ 5) ภาคผนวกโดยการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.75-0.90 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.50 โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.88-0.98 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการวินิจฉัย พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือนักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้รองลงมาคือปัญหาตัวสะกดและลำดับสุดท้ายคือนักเรียนไม่เข้าใจหน้าที่ของพยัญชนะและสระเมื่อนำมาประสมในคำ

ปรีชานนท์ ปรีเลขา (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และ คำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ (.sig < 0.05) โดยค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงพยัญชนะ เพิ่มขึ้นจาก $\bar{X}$ = 5.44 เป็น $\bar{X}$ = 7.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก S.D. = 1.86 เป็น S.D. = 1.08 สำหรับสระเดี่ยวและสระประสม ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก $\bar{X}$ = 3.17 เป็น $\bar{X}$ = 6.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก S.D. = 1.65 เป็น S.D. = 0.82 ส่วนการอ่านคำศัพท์ 2 และ 3 พยางค์ ค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก $\bar{X}$ = 1.85 เป็น $\bar{X}$ = 6.42 โดยมีการเปลี่ยนแปลงของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเล็กน้อย

สนอง หินอ่อน และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณแบบกึ่งทดลอง ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน จำนวน 25 คน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่

กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า
หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

การดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้น
ให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จรรยา ทองดี. (2543). บทบาทของภาษากับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์. *วารสารพัฒนาเทคนิค
ศึกษา*, 12(35), 28-33.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2525). *จิตวิทยาการอ่าน Psychology of reading*. กรุงเทพฯ:
ธารอักษร 2547.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โพรแกรมวิชา
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์, สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา.

เนตรชนก บัวสระ และกฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์. (2567). การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำ
ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้สมอเป็นฐาน
ร่วมกับการใช้สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน. *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม*, 5(2), 1-15.

ธนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร. (2567). การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัย
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์
วิจัย*, 16(1), 243-258.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี:
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

นุชจรี เวฬุณารักษ์ ณีฐพัชญา สองเมือง และพระมหานพรัตน์ ขนดิธมโม. (2567). การพัฒนาทักษะ
การเขียนคำสะกดคำยากโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโนนประทาย อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดยโสธร. *วารสารยศสุนทรปริทัศน์*
, 1(2), 14-28.

ปิ่นชีกา เกียรติพงศ์พันธ์, และวชิรารัตน์ นิรันดร์เตชาภัทร์. (2567). การพัฒนาความสามารถใน
การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบ
การสอนเบรนท์การ์เก็ต. *Journal of Mahayana voice*, 10(4), 265-274.

- ปรีชานนท์ ปรีเลขา. (2567). การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(4), 300-312.
- พริฮาน แฉะ, รุสนาณี อาเก๊ะ, อุมมูกัลป์ โสมสาเอียด, และณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ. (2567). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงานการศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี. *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 8(2), 87-94.
- ภิญญดา นุญจันท์ก และสุวิมล ใจชื่น. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์). *วารสารชัยพลชัยกริมย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 6(1), 87-97.
- รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2. *วารสารราชภัฏมหาสารคาม*, 18(3), 350-358.
- ศุภาพิชญ์ ฝ่ายเดช และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิक्सเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*. 7(6), 614-630.
- สนอง หินอ่อน, พริพงษ์ แสนสิ่ง และวีรพงษ์ พิจารณ์. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสาร มมร ยศสุนทรปริทรรศน์*, 1(2), 1-13.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ บัญชา ธรรมบุตร และมานิช นันทพร. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย. *Journal of Santayaphiwat Wat Nongnakkod*. 2(3), 1-13.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.